

Samtidig gjorde jeg det imidlertid klart, at disse forhandlinger selvsagt ikke kan tjene som påskud til at forhale en konference, men tværtimod burde opfattes som et led i forberedelserne af en sådan.

Det vil således være klart, at der ikke er indtrådt nogen ændring i regeringens positive holdning til afholdelsen af en sikkerhedskonference. Dette vil da også senest være fremgået af afsnittet herom i *communiquéet* fra det nordiske udenrigsministermøde i Helsingfors den 21. og 22. april d. å., altså for få dage siden.“

I et følgende indlæg stillede *Hanne Reintoft* følgende forslag om *motiveret dagsorden* (F. sp. 5520):

„Efter at have påhørt statsministerens redegørelse for sine udtalelser i Washington udtaler folketinget, at Danmark agter aktivt at fremme afholdelsen af en europæisk sikkerhedskonference, og går videre til næste punkt på dagsordenen.“

Per Hækkerup (S) gav i et kort indlæg udtryk for tilfredshed med statsministerens erklæring og meddelte, at hans parti ikke kunne stemme for den foreslåede dagsorden.

Poul Schlüter (KF) meddelte på de tre regeringspartiers vegne, at man tog statsministerens redegørelse til efterretning, og at man ville stemme imod dagsordensforslaget.

Endvidere havde *Gert Petersen* (SF) og *Kjær Rasmussen* (VS) ordet. De kunne begge stemme for det af *Hanne Reintoft* stillede forslag.

Ved afstemningen forkastedes forslaget om motiveret dagsorden med 70 stemmer (KF, V, RV) mod 10 (SF, VS, DK); 41 medlemmer (S) tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

8. Den 21. april 1970 anmeldtes i folketinget (F. sp. 5167) følgende forespørgsel til *finansministeren* af *Ømann*, *Poul Dam*, *Morten Lange* og *Aksel Larsen*:

„Hvad agter finansministeren at foreslå gennemført med henblik på dels at begrænse omfanget af skatteunddragelserne, dels at inddrage skattefrie kapitalgevinster og formuestigninger under en aktiv finanspolitik?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $\frac{22}{4}$ (F. 5189)

Forespørgslen foretoges $\frac{13}{5}$ (F. sp. 5682).

Ordføreren for forespørgerne, *Ømann* (SF) anførte i sin motivation for forespørgslen dels, at en beregning fra finansministeriet havde antydnet et årligt skattesnyderi på 9 milliarder kr., dels de meget kraftige stigninger på fast kapital og ejendom, som ikke bare fandtes på papiret, men som blev gjort likvide og kunne finde anvendelse uden for det økonomiske system.